10 fen. 10 fen.

DZIENNIK PORANNY

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 12 Rpf. W tekście 1 mm w 1 szp. (szer. szp. 69 mm) 24 Rpf. 1—... Drobne ogłoszenia za słowo (tylko dla osób prywatnych) Rpf. 08, pierwsze słowo tłustym drukiem Rpf. 12 (najwyżej do trzech słów). Drobne ogłoszenia handlowe za słowo Rpf. 10, pierwsze słowo tłustym drukiem Rpf. 15 (dopuszczalne także tylko najwyżej trzy słowa).

Rok I. | Nr. 120.

Kraków, wtorek 23 lipca 1940 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rękopisy, będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone znaczki pocztowe na opłacenie powrotnej przesyłki. — Prenumerata miesz. 1.25 RM., z odnoszeniem do domu 2.50 RM.

Echa historycznej mowy Adolfa Hitlera w Reichstagu na łamach prasy światowej.

— Führer wielkoniemieckiego państwa złożył w ub. piątek przed parlamentem niemieckim imponujące sprawozdanie historyczne z dotychczasowego przebiegu wojny, a w zakończeniu swej mowy wystosował ostatni apel do rozsądku, pod Adresem Wielkiej Brytanii.

Mógł to nazwać tem łatwiej, ponieważ zwracał ten apel do Churchilla nie jako pokonany, ale jako zwycięzca. Adolf Hitler wyjaśnił w sposób przekonywujący, że wszelki opór Anglii jest beznadziejny, ponieważ Niemcy są dziś silniejsze, niż na początku wojennej na Zachodzie. Niema motywu, którymby usprawiedliwiał dalsze prowadzenie wojny.

W związku z tem Adolf Hitler oświadczył z całą dobitnością, że **odrzuca tę tej jego ostatniej propozycji przez Anglię pociągnie za sobą przedłużenie wojny wraz ze wszystkimi jej okropnościami na wyspach brytyjskich i, że wojna ta musi zakończyć się doszczętnem zniszczeniem jednego z mocarstw** [illegible]. **Tem zniszczonem mocarstwem światowem może jednak być tylko Anglia.**

Cały świat z niedbałem zaciekawieniem słuchał wywodów Adolfa Hitlera. Jednakże podkreślenie **pozbawiło** [illegible] **jego decyzja wyciągnięcia jeszcze raz do Anglii ręki,** mimo swego [illegible] **go charakteru zwycięzcy, celem zakończenia wojny.**

Adolf Hitler wezwał raz najostatecznej szą propozycję —

stwierdza to cała prasa światowa — a w rękach pana Churchilla znajduje wyraźnie dalszy los Wielkiej Brytanii.

Cała prasa włoska

zajmuje w formie szczegółowej swoje stanowisko wobec mowy Adolfa Hitlera. Już w godzinie po zakończeniu posiedzenia parlamentu, **dziennik włoskie wydały dodatki nadzwyczajne z obszernem sprawozdaniem z Berlina.**

„Giornale d'Italia" podkreśla ostatni apel Hitlera do Anglii i pełnej nawarstwienia pewności zwycięstwa wodza Niemiec. **„Lavoro Fascista"** zwraca uwagę na fragment mowy, gdzie ostatecznie Anglii i sadzi, że Anglia mogłaby jeszcze uniknąć okropności niemieckiej wojny.

Krajowa prasa poranna podkreśla wielką doniosłość posiedzenia parlamentu niemieckiego i zamieszcza obszerne sprawozdania swoich korespondentów w Berlinie pod nagłowkami tytułami, a nadto fotografie Hitlera i jego generałów.

Mowa Adolfa Hitlera wywołała

w kołach moskiewskich

bardzo duże zadowolenie. **Z zarobioną wyrażają się w Moskwie o wywodach Hitlera na temat stanowiska Niemiec do Rosji.** Wszystkie dzienniki moskiewskie opublikowały już w sobotę rano pierwszy wystąp z mowy Hitlera, podkreślając zwłaszcza główne wątpy mowy na temat stosunku niemiecko-sowieckich oraz wielkiego apelu do rozsądku.

„Od kiedy piszę historię świata, jeszcze nigdy przyczyna nie przemawiała tak, przez Adolfa Hitlera" — takie jest motto zamieszczone dzisiaj

prasy wiedeńskiej

na temat historycznego posiedzenia parlamentu w operze Kroli w Berlinie. **Nagród wyjątkiem z zapartym oddechem słuchał tej mowy** — stwierdza „Illustrierte Kronen-Zeitung" — a każdy Anglik czy Amerykanin powinien być wdzięczny wielkiemu mężowi stanu za to, pomimo przewagi swej armii, jest on gotów wyciągnąć rękę do zgody do narodu angielskiego.

Prasa Gdańska

ziel całkowicie pod wrażeniem mowy Hitlera. Wszystkie dzienniki przynoszą obszerne sprawozdania z posiedzenia, oraz drukują obszerne wyjątki z samej mowy. **„Ziel Sueni"** podkreśla, że nikt nie może zaprzeczyć wielkości Hitlera. Anglia ma ostatnią sposobność wyboru między pokojem a niemiecką wojną. **Niektórzy Zaszanowali** oświadcza, że w obecnej wojnie połowa niemiecki ma wszystko dla siebie, przewagę nadzwyczajna i materiały wojenne, za ona pewność zwycięstwa. Führera i naczelnego dowódcy armii niemieckiej nie przemówieniem oświadcza, że jedyne jego wrogiem wojenne dotychczas polegały na motywie szybkiej wojenne do obecnych okrutów.

Dzienniki belgijskie

przynoszą mowy Hitlera w formie najbardziej [illegible]. **„Notion Belge"** pisze, że [illegible] **poszerzy Adolfa Hitlera, wówczas wojna zbrodnicza wielkie mocarstwa światowe.**

Dziennik flamandzki **„Volk en Staat"** podkreśla słowa Adolfa Hitlera, że celem jego nie jest powiększenie wojen, lecz budowa nowego socjalnego państwa. Podobnie wypowiadają się również i pozostałe dzienniki belgijskie.

Mowa Hitlera dała Anglii ostatnią szansę, — oświadczają

dzienniki norweskie.

Ta potężnej do zawarcia pokoju jest jednym wyjątkiem w historii świata, zwłaszcza, że wyszła ona od wodza, który odniósł ponad wszelką wątpliwość własnie w ostatnim czasie siłę swego kraju, i który w ostatnie czasie siłę swego kraju, i który w ostatnie czasie wykazał europejskiego poczucia odpowiedzialności.

„Tidens Tegn" pisze, że Adolf Hitler swoją propozycją chciał oszczędzić Europie porażenia, o którego wyniku nie można nic przewidzieć. **Anglia nie ponieda dnia nic ucznego sprzymierzeńca, a jej sytuacja jest bardziej beznadziejna, niż bladzikowiek przedtem.**

„Aftenposten" sadzi, że wezwanie Niemiec mowy część nie przemyślane, kiedy będą musiały stwierdzić, że

wszystkie przeprowadzenia Hitlera od 8 września ub. roku sprawdzały się z największą dokładnością.

Takie i w tym wypadku nie można wątpić, że los **Anglii zostanie przypieczętowany,** a ile w ostatniej minucie nie zmieni ona kierunku swego postępowania.

Organ chłopów norweskich **„Nordlas"** wyraża przekonanie, że **gdyby dziś propozycyjne pokoju w Europie, to wynik byłby jednogłośny, mianowicie doradzenie by Anglii przyjęcie propozycji zwycięzcy.** Naród angielski powinien zrozumieć, że

„New York Times" pisze, że Hitler dowiódł, iż niektóre małe państwa, ale także wielkie mocarstwa, jak np. Francja, jest na równi zetrzeć na proch. Za jego apelem kierowce się zapewne przeciwnicy rządu, jak **„Associated Press"** sądzą, że pełni dostatecznie brzmienie mowy i podkreśla przykład ostrzeżenia Hitlera, że ostatnie zniszczenie mocarstwo światowe, jeżeli Anglia będzie nastawała na dalsze prowadzenie wojny. Pod wielkim tytułem blokowym czytamy: „Zakończenie wojny — albo agonia". — Apel Hitlera do Anglii" — pisze **„New York Journal"** obszerne sprawozdanie własnego korespondenta [illegible].

Również w krajach zamorskich posiedzenie parlamentu niemieckiego śledzono z olbrzymiem napięciem.

Sesji radjowej nadawczych wiązało się celem transmitowania mowy, a wreszcie po jej zakończeniu, zadawczalne wydania dzienników przynosiły obszerne wyjątki z historycznej mowy Adolfa Hitlera.

Dziennik **„Diario de Rio Janeiro"** wydaje jesienne w późnych godzinach nadzwyczajne wydanie, które w tytułach głosi na wiadomości o ultimatum pokojowem i apelu do rozsądku.

Prasa **nowojorska** przydziała mowę Adolfa Hitlera w wydaniach porannych w szczególnie obszernych streszczeniach. Poważny i pewny ton Hitlera niemieckiej wywarzce pożądanego wrażenia w Stanach [illegible].

Ironside złożony z urzędu.

Sztokholm, 22 lipca. Generał sir Edmund Ironside, dotychczasowy głównodowodzący wojsk w Anglji, został zwolniony ze swego stanowiska, o czem zawiadomiono w oficjalnym komunikacie. Na jego miejsce przyszedł sir Allan Brooke. Równocześnie Ironside został mianowany marszałkiem. Brooke otrzymał rangę generała.

Jako powody tej zmiany na tak ważnem stanowisku głównodowodzącego wojskami na wyspach angielskich podano, iż dowództwo musiało być powierzone oficerowi, który brał udział w kampanji w Belgji i który zapoznał się z nowemi metodami walki.

Były szef korpusu ekspedycyjnego Lord Gort został mianowany generalnym inspektorem wyszkolenia wojsk. W Londynie wyjaśnia się w związku z powyższem, że nowe to stanowisko zostało stworzone w tym celu, aby zapoznać młodych rezerwistów z zasadami wojny ofensywnej.

Światowej doniosłości mowa Hitlera stanowi również główny ośrodek zainteresowania

prasy argentyńskiej.

Wszystkie pisma poranne przynoszą mowę Hitlera drukiem, celem umożliwienia swoim czytelnikom jaknajdokładniejszego wyrobienia sobie opinji o wystąpi. Dziennik **„Nacion"** zapowiada swoje doniesienie tytułem: „Groźba zniszczenia Wielkiej Brytanii, jeżeli nie się podda". Podobnie **„Mundo"** czas jako pisma lewicowe wyraża się w swoich tytułach podobną tendencję.

Świat usłyszał historyczną mowę Führera Niemiec i w wielkości ją też zrozumiał. W wszystkie doniesienia i komentarze światowe na głównem miejscu [illegible] wicie, że pozostaje jako Adolf Hitler uważał za odniesienie swego największego zwycięstwa jest **z całą pewnością ostatnią.** Niemcy mogą obecnie za spokojne oczekiwać na decyzję Churchilla. Jeżeli jest on gotów przyjąć wyciągniętą rękę Führera, wówczas zaoszczędzi się wielkiego rozlewu krwi, jeżeli zaś odrzuci rękę wyciągniętą do zgody, to wówczas los angielskiego mocarstwa światowego jest przypieczętowany.

Przyjęcia w urzędzie kanclerskim

Berlin, 22 lipca. Kanclerz Rzeszy Niemieckiej, prezjat w piątek 19 lipca, w obecności ministrów spraw zagranicznych Rzeszy, nowomianowanego ambasadora Chile, pk. Tobiasa Barroza, jak również nowomianowanego posła Finlandji pod. dr Toivo Mikaela Kivimäki. Następnie Führer przyjął senatora Aleksandra Rocnalo, który wręczył mu listy uwierzytelniające.

Depesza gratulacyjna kanc. Hitlera do króla Grecji.

(tel) **Berlin, 22 lipca.** Z okazji 58 rocznicy urodzin JKMości króla Grecji, kanclerz Rzeszy Hitler wysłał na jego ręce telegram z życzeniami.

„TASS" udowodnił Churchillowi „niedokładność"

Angielski premjer udzielił z konferencji, których nie było.

(—) **Moskwa, 22 lipca.** „Tass" ogłasza następujący komunikat: **Agencja „Tass" jest upoważniona do zakomunikowania, że mowy Churchilla, wygłoszonej we czwartek w Izbie gmin, dotyczący porozumienia się z Unją Sowiecką w kwestji chińskiej był niedokładny. W rzeczywistości Anglja nie zasięgała opinji Unji Sowietów w tej kwestji, do czego zresztą nie było zobowiązania.**

Jedynym faktem, jaki wogóle w tym kierunku zaszedł, było zakomunikowanie przez podsekretarza stanu Butlera ambasadorowi sowieckiemu w Londynie, Majskiemu, o tem, że Anglja zdecydowała się zawrzeć z Japonją układ w sprawie rozpoznania domem przez Burmę.

Dyplomatyczna podróż incognito.

Sztokholm, 22 lipca. Poseł hrytyjski przy był ostatnio z Bukaresztu do Ankary incognito, co uważane jest przez sfery polityczne za **skutek ciche wydalenia jego ze stolicy Rumunji.** Jak dowiadują się z różnych miast Bałkanów, mają Anglicy być wydalani z krajów bałkańskich, podobnie [illegible].

Ameryka przed wyborami

Kraków, 22 lipca.

Pierwsza część wielkiej zagadki, jaką stanowią wybory na stanowisko prezydenta Stanów Zjednoczonych, została rozwiązana: Franklin Roosevelt zgodził się, aby jego kandydatura została po raz trzeci postawiona.

Baczną uwagę należy zwrócić na **zasady tego decydującego wydarzenia.** Zapytywany wielokrotnie uprzednio, Roosevelt zawsze oświadczał, że nie wie, czy zgodzi się na postawienie swej kandydatury, lub mówił, że zawsze podporządkuje się decyzji narodu, lub wreszcie, w niedomówieniach, dawał do poznania, iż liczy się z ewentualnością opuszczenia Białego Domu. Dolaczyła się do tego kampanja prasowa, która rozpatrywała możliwości innych kandydatów, przyjmując, że Roosevelt kandydować nie będzie.

Istniało rzeczywiście wiele przyczyn ku temu, aby **kandydatura ta nie była postawiona,** przedewszystkiem zaś tradycja przemawiała za tem. W dziejach Stanów Zjednoczonych zaszedł **tylko jeden taki wypadek,** wtedy mianowicie, kiedy po raz trzeci zaproponowano Jerzemu Waszyngtonowi stanowisko prezydenta. Waszyngton **odrzucił wówczas tę propozycję,** wyrażając, że może ona uczynić człowieka zbyt ambitnym i żądnym władzy. Dokonał on dni swego pracowitego żywota na wsi w stanie Wirginja.

Roosevelt nie poszedł w ślady wielkiego Waszyngtona i część społeczeństwa amerykańskiego jest zdania, że **uczynił mu tego nie było wolno.**

Do walki o stanowisko prezydenta stanie wiec w listopadzie dwóch kandydatów demokrata Franklin Roosevelt i republikanin Willie Willkie. Wspomnieć należy, że dotychczas **w większości wypadków do władzy dochodził republikanin, a wybór demokraty był zazwyczaj tylko sporadycznym.**

Dzisiaj sytuacja zmieniła się. Bo accklwiek dotychczas trudno było określić istotne różnice polityczne między obydwoma temi potężnemi partiami, to dzisiaj różnica ta wystąpiła w całej pełności. Podczas gdy mianowicie na tem, że **demokraci zainicjowali i wprowadzili szereg zmian w stosunku rządu do spraw socjalnych, podczas gdy republikanie, zasługujący raczej na nazwę konserwatystów, opowiadają się za status quo, a więc za całkowitym liberalizmem.**

Już to samo czyni sytuację republikanów ciężkiemi. Żaden bowiem z obywateli Stanów nie zgodzi się dzisiaj na zniesienie trzech zasadniczych linji New Roosevelta, a mianowicie ubezpieczeń dla bezrobotnych, opieki społecznej i ochrony dzieci. Ten punkt jest zatem przegrany.

Cóż może zatem przeciwstawić partja republikańska nowemu programowi wyborczemu Roosevelta? **Ingerencję w sprawy europejskie?** Przecież wiśnie Roosevelt jest tym, który sprzeczował neutralne stanowisko Ameryki w odniesieniu do wojny w Europie i tak kierował sprawami, aby Stany odnosiły jak najwięcej korzyści, nie będąc same zaniatane w wojnę.

Zmniejszenie długów państwowych? Oczywiście to lizy wielki magnes dla wyborców, ale klasa posiadająca. Ale dzisiaj niema Amerykanina, któryby nie uznawał, że niektóre wzmożone wydatki są konieczne dla utrzymania pojęci Stanów na poziomie sam przed, zwiększając właściwie gospodarczy już budżet do granic możliwości. Zbrojenia zaś dzisiaj są przez cały naród amerykański uznawane za konieczne, niektóre z uwagi na wzmożone zapotrzebowanie, jak na nowe potrzebę zabezpieczenia posiadłości amerykańskich i interesów Stanów na całej kuli ziemskiej. Także więc i ten atut odpada w walce o zaszczyt rozdowania w Białym Domu.

Pan Wilkie będzie więc zmuszony do atakowania Roosevelta **na innej pozycji.**

Dzisiaj już mówi się w Ameryce, że atak ze strony republikanów nastąpi na **punkcie konieczności pozyskania nowych reform w reformach Roosevelta.** Oczywiście w tym kierunku można przelicytować Roosevelta, chodzi jednakże o to, aby miljony obywateli Stanów w to uwierzyły.

Podczas gdy więc Europa stoi pod znakiem wojny, to Ameryka ma swoje wybory. Emocjonują one całą ludność Stanów Zjednoczonych. Zasadniczo jest to wybór prezydenta Stanów, ale każdy rozumie, że ta decyzja ma wpływ na ułanowienie się **wyłór metod i zasad,** w jakich ma być olbrzymie państwo rządzone. Chodzi o wybór, czy Ameryka ma dostosować się do nowych prądów, nurtujących dzisiaj Europę czy też pozostać nadal w swym demokratycznym liberalizmie, gdzie człowiek ma pozostawiona całkowitą swobodę, ale też gdzie nie ma prawa spodziewać się pomocy od państwa.

Wyraźnie dochodzące nas z Ameryki wiadomości, pozwalają wnioskować o **pewnej poprawie sytuacji ekonomicznej,** to jednak niki nie może się ludzić i sądzić, że ta poprawa ma cechy trwałości. Jest to konjunktura, ta wywołana w dużym stopniu wojną w Europie. A przecież wojna ta kiedyś skończyć się musi i Ameryka znajdzie się w tym samym punkcie, w jakim była w r. 1929. Trzeba więc umieć myśleć wybiegiem w przyszłość i stwarzać takie postawy gospodarowania państwem, aby one mogły zadośćuczynić zadaniom wszystkich warstw społeczeństwa.

Wyborcy amerykańscy stają wobec dylematu, czy miną pójść drogą, wytyczoną przez Roosevelta, który sprecyzował swój program w ustawie „New Deal", czy też skierować się w kierunku, wytyczonym przez Wilkiego, jego republikańskich zwolenników. Wybór będzie o tyle trudniejszym, że o ile wiadomem jest do czego zdąża Roosevelt, o tyle zamiary Wilkiego ograniczają się narazie do przedwyborczych programów, zapowiadających dalsze reformy.

Odpowiedź na tę zagadkę dadzą nam dopiero wybory w listopadzie. Nie ulega jednak większej wątpliwości, że na wynik tych wyborów duży wpływ będą miały wypadki w Europie.

Rob.

Ponowne skuteczne ataki lotników niemieckich na Anglję.

Pożary i eksplozje na lotniskach, w portach i magazynach naftowych. — Ciężko uszkodzono angielski krążownik i 2 kontrtorpedowce. — Zestrzelono 22 samoloty nieprzyjacielskie.

(§§) **Berlin** 22 lipca. Naczelna komenda armji niemieckiej komunikuje:

Niemieckie samoloty bojowe zaatakowały dnia 20 lipca i w nocy na 21 lipca lotniska, urządzenia portowe i zbiorniki materjałów pędnych w Anglji południowej i środkowej oraz zakłady przemysłowe w Newcastle. Zrzucone bomby spowodowały pożary i eksplozje.

W czasie ataków na transporty konwojowane trafiono i ciężko uszkodzono jeden nieprzyjacielski krążownik i dwa kontrtorpedowce. Przy tej sposobności myśliwce niemieckie w walkach powietrznych nad Kanałem La Manche zestrzeliły 8 samolotów nieprzyjacielskich. Dalszy nieprzyjacielski samolot zestrzelono koło Rotterdamu.

W ciągu nocy samoloty brytyjskie zrzuciły znowu kilka bomb na Niemcy północne i zachodnie oraz na Holandję. Wyrządzona szkoda materjalna jest nieznaczna. W czasie tych nocnych ataków zdołano zestrzelić 9 samolotów nieprzyjacielskich, z tego 7 artylerją przeciwlotniczą, dwa przy pomocy nocnych myśliwców.

Lotnicy nieprzyjacielscy, którzy usiłowali dokonać próby ataku na Wilhelmshaven zostali dzięki silnej obronie zmuszeni do szybkiego odwrotu, przyczem 4 zparty zestrzeliła artylerja przeciwlotnicza marynarki wojennej. Ogólne straty nieprzyjaciela w dniu wczorajszym wynosiły 22 samoloty, 5 samolotów niemieckich zaginęło.

Zatopiono okręt-cysternę i cztery okręty handlowe.

Dalsze bombardowanie ważnych urządzeń wojennych w Anglji.

Berlin, 23 lipca. Naczelna komenda armji niemieckiej komunikuje:

Niemieckie samoloty bojowe zaatakowały ponownie lotniska, porty, składy materjałów pędnych, urządzenia fabryczne w Anglji. Stwierdzono wybuchy i silne pożary.

Podczas ataku na konwój, płynący przez Kanał La Manche, udało się zatopić okręt cysternę i cztery okręty handlowe, łącznej pojemności handlowej około 40.000 ton, dzięki celnym trafieniom bomb.

Nieprzyjacielskie naloty w nocy na 22 lipca na północne i wschodnie Niemcy, jak również na tereny obsadzone, wyrządziły tylko bardzo nieznaczne szkody. Jeden z samolotów został zestrzelony przez artylerję przeciwlotniczą marynarki, jeden przez samoloty myśliwskie, pełniące straż nocną.

Łączne straty nieprzyjacielskie wyniosły w dniu 21 lipca 8 samolotów, w tem jeden hydroplan typu „Sunderland", który został zestrzelony pod Dronthelm. Cztery samoloty nieniieckie nie powróciły, w tem jeden samolot ratunkowy, który został zestrzelony przez Anglików nad morzem Północnem. (p)

Bombardowanie portu na Malcie.

Ataki bombowe na angielskie bazy lotnicze i morskie w Afryce wschodniej.

= Rzym, 22 lipca. Włoski komunikat wojenny z niedzieli brzmi następująco: Naczelna komenda armji komunikuje: Samoloty dokonały skutecznego nocnego bombardowania portu torpedowców na Malcie z nieznacznej wysokości, przyczem spowodowano wielkie pożary. Wszystkie włoskie samoloty powróciły w nieuszkodzonym stanie do swych baz wyjściowych.

W Afryce północnej zestrzelono jeden samolot angielski, a jego załogę składającą się z 3 ludzi wzięto do niewoli. W Afryce wschodniej włoskie samoloty dokonały skutecznych ataków bombowych na bazę lotniczą Buna w Kenji, nadto na bazę lotniczą i morską w Berbera, oraz na pozycje nieprzyjacielskie w okolicy Kurmuk w angielsko-egipskim Sudanie. Jeden z włoskich samolotów nie powrócił.

Okręt linjowy typu „Warspite" i dwa krążowniki poważnie uszkodzone.

Dalsze straty Anglików w bitwie morskiej w zachodniej części Morza Śródziemnego.

Rzym, 23 lipca. Włoski komunikat wojenny brzmi następująco:

Główna kwatera armji włoskiej komunikuje: **Na podstawie pewnych wiadomości stwierdza się, że podczas bitwy morskiej i powietrznej w czasie od 8 do 13 lipca, poza lotniskowcem i okrętem linjowym „Hood", został również poważnie uszkodzony okręt linjowy typu „Warspite" (31.000 ton) i krążownik „Gloucester" (10.000 ton) i „Arathusa" (8.200 ton). Wiadomo też nieprzyjacielskie pontony również poważne straty.**

Nieprzyjacielski samolot, który podczas operacyj ratowniczych jednego z włoskich samolotów, zaginionego podczas wodowania z powodu uszkodzenia silnika, usiłował ostrzelać załogę ogniem karabinów maszynowych, został przez włoski samolot myśliwski zestrzelony i spadł w płomieniach. Oficer angielskiej załogi, który znalazł wodzący przy pomocy spadochronu na morze, został uratowany i wzięty do niewoli przez włoski hydroplan.

W Afryce północnej zbombardowano skutecznie nieprzyjacielskie punkty oparcia w Sidi Barrani i Marsa Matruk.

W Afryce wschodniej, w pobliżu baz Buna i Wajir, gdzie jeden angielski samolot myśliwski został zestrzelony, zaatakowano angielskie samoloty i wojska angielsko-egipskie pomocy bomb i ogniu karabinów maszynowych. Wszystkie włoskie samoloty powróciły.

Nieprzyjacielski nalot na Asmare nie wyrządził żadnych szkód. (p)

Londyn komunikuje stratę łodzi podwodnej.

Lizbona, 23 lipca. Brytyjska admiralicja musiała z ubolewaniem podać do wiadomości, że łódź podwodna „Salmon" musiała być uznana za straconą. (p)

Churchill przyznał się do zatonięcia kontrtorpedowca „Imogen".

(=) **Sztokholm**, 22 lipca. Churchill uznał za stosowne przyznać się tym razem do niewielkiej straty. Mianowicie Reuter ogłosił następujący komunikat: „Sekretarz admiralicji z przykrością donosi o stracie kontrtorpedowca JKMości „Imogen" w następstwie zderzenia w bardzo gęstej mgle (!). Jeden oficer i 9 marynarzy odniosło rany, jeden z nich umarł wskutek odniesionych obrażeń. Zginęło zginęło 17 marynarzy, zachodzi obawa, że stracili oni życie".

Kontrtorpedowiec „Imogen" miał pojemności 1 370 ton i został zbudowany dopiero w latach 1935—1937. Załoga jego liczyła 145 marynarzy; uzbrojony był w cztery działa 12-cm, 8 karabinów maszynowych i 10 wyrzutni torped.

Rumuńska rada ministrów a problem żydowski.

Bukareszt, 22 lipca. **Na temat odbytego w piątek posiedzenia rady ministrów rumuńskich, wydano komunikat, w którym oświadczono, że posiedzenie to poświęcone było „ustaleniu zasad odnośnie do projektów ustaw, które są konieczne dla podporządkowania żydowskich elementów nowemu porządkowi w państwie rumuńskiem".**

Jak się dowiadujemy, projekty te zamierzają stworzenia kilku kategorji żydów, przyczem ci, którzy podczas wojny światowej walczyli za Rumunję, mają korzystać z pewnych ułatwień. „Curentul" twierdzi, że jednem z pierwszych zarządzeń ma być ustawa, która nałoży na żydów obowiązek przyjęcia z powrotem dawnych swych nazwisk.

Ministerstwo gospodarki opublikowało listę żydowskich urzędników, którzy zostali zwolnieni ze swych stanowisk.

HELENA SZUMNA.

Książę gangsterów

14)

— Wasza Wysokość — podjęła Mimi — ja wiem, że człowiek powinien ponosić odpowiedzialność za swoje czyny, ale proszę mi umożliwić powrót do uczciwego, obywatelskiego życia. Ja nie jestem kobietą zepsutą, to przypadek sprowadził mnie na drogę występku — mówiła gorąco. — A teraz zrozumiałe przypadek daje mi nadzieję nowego życia.

Aleksander patrzał w jej zalane łzami oczy i naraz przypomniał sobie, że musi wracać do pałacu von Winterfelda. Ujął Mimi za rękę i powiedział serdecznie:

— Jedź w świat, Mimi i rozpocznij nowe życie, którego pragniesz. Jeśli ci potrzeba pieniędzy...

Potrząsnęła gwałtownie głową, chwyciła dłoń Aleksandra i wycisnęła na niej pocałunek.

Ale on osłobodził rękę, przyciągnął do siebie kobietę i ostatni raz pocałował jej pełne teraz wilgotne od łez usta.

Po chwili podali już w stronę pałacu.

— — — — — — — — — —

W salonach tymczasem rozwijały się jeżyki.

Muller telefonował po swych podkomendnych i po chwili Duffy i ciężko ranny Hektor zostali w kajdanach odwiezieni do więzienia. Chaos okrzyków, pytań, dzikich minutowych wściekłości, przeszedł wreszcie w grożnych chwil napadów, uderzał w sufit jakiś fantastyczny chór. Po chwili jednak sensacja bandyckiego najścia zepchnięta została na dalszy plan, przez daleko większą sensację, elektryzującą tłum gości.

Elza von Winterfeld zaręczona z następcą tronu! Rozpromieniony, drżący ze wzruszenia baronet, zaledwie mógł przyjmować uściski niezliczonych dłoni, gratulujących mu tak niespodziewanego sukcesu. Ci, którzy znali przeszłość jej życia, wiedzieli, że bankier znalazł się u szczytu powodzenia.

Powrót księcia nowiany został gromkiemi okrzykami. Szkło orkiestr zaintonowało jednocześnie wesołą piosenkę: „Cóż to za morowy chłopak".

Ale kolejna uniesienia nie do Elzy i wszyscy uszanowali to jego tęsknotę.

Nawet sam bankier von Winterfeld, który na cześć rozochoconych gości pośpieszył do hallu, gdzie przy pomocy lejącego się strumieniami szampanu, przeczuwał chwile zaręczyn Elzy von Winterfeld z następcą tronu. A oni, zaszyci w swą ulubioną, zaciemnioną dzikiem winem aliankę, zatonęli w nieszczęściu, radzi, że są sami.

Ale widać nie było im dane w pełni to zażywanie rozkoszy samotności, bowiem po chwili rozległ się tupot ciężkich energicznych kroków, jakaś ręka rozsunęła winne splaty i we wnęce altany ukazali się komisarz Muller i inspektor Baum.

— Szanowny panie Crozierre — zaczął uroczyście Muller, ale tragiczny w bok przez inspektora, poprawił natychmiast: — wasza wysokość, przepraszam, książę Aleksandrze, bardzo, panie Croz... Nie, co ja gadam, książę...

— Waszą wysokość — podjął zarumieniony po białka oczu inspektor Baum. — Mam przyjemność wam i przyjacielowi, że haniebne omyłki, ale jest on tak wzruszony, że zapomina poprostu języka w gę... to jest, chciałem powiedzieć, wzruszenie, utrudnia mu w wysokim stopniu wysłanie sensacyjnego, elektryzującego depeszy przez to, że ją zabiorą głos w sprawie, którą referować miał ten dur... przepraszam, mój przyjaciel, komisarz Muller!...

Tu Baum wsunął jedną nogę naprzód, wzniósł oczy ku wyiskrzonemu niebu i przybierając pozę Napoleona, ciągnął:

— Od czasu haniebnego morderstwa, jakiego szatan w ludzkiej skórze Duffy alias Clement alias Murcius dokonał na czcigodnej osobie dr. Langera, na głowę zbrodniarza naznaczono cenę dwudziestu tysięcy marek. Dużo wody w Dunaju przepłynęło od tego czasu, wasza wysokość, a niejeden zbrodniarz nadal oddychał wolnem powietrzem naszego kraju, straszące ludzi dorosłych i śniąc się dzieciom. Ale oto los zesłał nam waszą wysokość. Jego to genjalna pozwalił nam w przeciągu krótkiego czasu uwolnić kraj od tego potwora, a mnie i tej wiekopomnej zasługi prefektura policji na natychmiast zwolnieniem posiedzeniu postanowiła udekorować waszą wysokość medalem za ofiarną służbę.

Inspektor Baum przystąpił do księcia i dawnie się ze wzruszenia, przypiął mu do jego smokingu medal za złotej wstążce.

— Jednocześnie — dodał — proszę przyjąć zasłużoną nagrodę, oto czek na dwadzieścia tysięcy marek.

Aleksander powstał i z trudem powstrzymując gwałtowny śmiech, odparł siląc się na godność:

— Czuję się niezmiernie zaszczycony tem wyróżnieniem i z prawdziwą dumą śmiem twierdzić, że jestem pierwszym księciem, odznaczonym przez waszą sławną policję złotym medalem zasługi. Co do pieniędzy zaś, mam zaszczyt przeznaczyć je na zorganizowanie specjalnego instytutu dla walki z międzynarodową prostytucją. Proszę jutro przysłać kogoś do mnie, a wystawię czek na podwójną sumę.

Müller chciał jeszcze coś powiedzieć ale Baum chrząknął znacząco i wskazał ukradkiem na zarumienioną Elzę.

Teraz złożywszy głęboki ceremonjalny ukłon, obaj panowie wyszli.

— — — — — — — — — —

— Naresztę sami — westchnęła Ela.

Książę ujął ją mocnem ramieniem i na ustach jej złożył pocałunek niekończący się pieszczoty...

Poranny brzask powoli wypierał mroki pełzające jeszcze w zakamarkach rozległego ogrodu von Winterfeldów.

KONIEC.

Australja zmniejsza kontyngenty wojsk.

Nie będzie dalszych przesunięć wojsk drogą morską.

(§) **Sztokholm, 22 lipca.** Według doniesienia Reutera z Sydney australijski premier Menzies oświadczył w piątek, że wobec wielkich zmian w sytuacji europejskiej uniemożliwiających przewidzenie, kiedy przygotowane dziś w Australji do wysyłki dywizje będą mogły być przewiezione za morze, obecny wojskowy w Australji są w obecnej chwili przepełnione rezerwistami.

Na skutek tego Australja ma zamiar zmniejszyć efektywne kontyngenty wojsk i to na 80.000 ludzi, a nadto wstrzymać aż do odwołania wogóle rekrutację. W chwili obecnej w obozach wojskowych przebywa 77,000 żołnierzy, tj. więcej niż było ich jakdykolwiek podczas ostatniej wojny. Australja koncentruje obecnie swoje wysiłki w kierunku ustalenia efektywnego stanu swoich wojsk dla obrony Australji na 1/4 miljona żołnierzy.

Holandja przystępuje do odbudowy kraju.

Haga, 20 lipca. W mieście Utrecht został ostatnio utworzony holenderski wydział narodowy, którego zadaniem będzie skoordynowanie wysiłków różnych organizacyj rolniczych, jak również handlowych i stanowić łącznik między niemi a władzami niemieckiemi. Przewodniczącym tego komitetu jest dr. F. H. Fentener van Vlissingen.

Środki ochronne na Gibraltarze.

Madryt, 22 lipca. Doniesienia z Gibraltaru twierdzą, że Anglicy wykopują kanał głęboki na 4 metry i na 4 metry szeroki, który w razie konieczności oddzieli gibraltarskie skały od lądu stałego. Poza tem widzi się wielką koncentrację dział rozmaitego kalibru i przeprowadzenie środków, zabezpieczających na wszystkich terenach.

Pod wpływem ostatnich bombardowań ewakuacja cywilnej ludności odbywa się szybciej. Ludność ta jest wywożona na parowcach transportowych. Bombardowanie czwartkowe pociągnęło za sobą wiele śmiertelnych ofiar. W nocy na piątek i w piątek rano słyszano znowu grzmot dział od strony morza Śródziemnego.

W piątek rano wypłynęło w kierunku oceanu Atlantyckiego 5 angielskich okrętów w otoczeniu konwoju. Angielskie samoloty przelatują ustawicznie nad skałami i zatoką Gibraltaru.

Zakaz przechodzenia żydów na chrześcijaństwo w Rumunji.

Bukareszt, 22 lipca. Rumuńskie ministerstwo wyznań religijnych wydało dwa rozporządzenia. **Na mocy pierwszego skreślono subwencje, przyznane mahomedańskiej grupie wyznaniowej. Drugie rozporządzenie zabrania żydom przechodzenia na wiarę chrześcijańską.**

Trzyletnia służba wojskowa na Węgrzech.

Budapeszt, 22 lipca. Czynna służba wojskowa na Węgrzech wynosiła według konstytucji dwa do trzech lat. Obecnie wydano zarządzenie, na podstawie którego służba wojskowa została definitywnie przedłużona z dwóch na trzy lata. Posiadem tego rozporządzenie to reguluje sprawę wyszkolenia oficerów rezerwy. Żołnierze po dwóch latach służby mogą otrzymać urlop. Po ukończeniu służby żołnierze mogą być powołani najwyżej sześć razy na ćwiczenia, które łącznie mogą wynosić najwyżej 20 tygodni.

Motocykle dla państwa.

Berno, 22 lipca. Angielskie ministerstwo wojny wydało ostatnio rozporządzenie, mocą którego wszystkie motocykle mają być oddane przez właścicieli **na użytek wojska.** W fabrykach motocykli zarekwirowano już wszystkie zapasy.

Dzieło wielkiego rzeźbiarza.

Belgrad, 22 lipca. Słynny **rzeźbiarz jugosłowiański Mastrowicz** ukończył ostatnie rzeźby przedstawiające króla Ferdynanda I rumuńskiego, która ma być umieszczona **w Bukareszcie w postaci pomnika.** Z okazji ukończenia tego dzieła został on mianowany członkiem rumuńskiej akademji sztuk pięknych.

Wieś słowacka padła ofiarą płomieni.

Bratysława, 22 lipca. Gmina Unterrauschenbach na górnym Spiszu została całkowicie zniszczona przez olbrzymi pożar.

Jedynie zdołano uratować kościół i budynek szkoły, podczas gdy 50 budynków padło ofiarą płomieni. Większa część stanu bydła została również spalona.

Dłuższa konferencja Adolfa Hitlera z hr. Ciano.

Berlin, 22 lipca. Kanclerz Rzeszy Niemieckiej przyjął w piątek przedpołudniem w obecności ministra spraw zagranicznych Rzeszy królewsko-włoskiego **ministra spraw zagranicznych hr. Ciano na dłuższej audjencji.**

W konferencji tej wzięli pozatem udział królewsko-włoski ambasador w Berlinie Dino Alfieri, szef kancelarji prezydjalnej minister stanu dr. Meissner i niemiecki ambasador w Rzymie von Mackensen.

Wizyty hr. Ciano u marsz. Goeringa i ministra Hessa.

(§§) **Berlin, 22 lipca Reichsmarszałek Goering wraz z małżonką podejmowali w ub. sobotę ministra spraw zagranicznych Włoch, hr. Ciano w swej rezydencji w Karinhalle.**

W przyjęciu wzięli udział król. włoski ambasador w Berlinie, Dino Alfieri z małżonką oraz osoby, towarzyszące min. Ciano i członkowie włoskiej ambasady wraz z żonami. Ze strony niemieckiej, obok ściślejszego grona rodzinnego Marszałka Rzeszy i jego bliższego otoczenia byli obecni m. in.: general-feldmarszałek Milch, ks. Filip Heski, generał broni Udet, szef prasowy Niemiec dr. Dietrich, sekretarz stanu baron von Weizsacker, nadto ambasador von Mackensen i generał lotnictwa Jaschonek.

Przedpołudniem przyjął zastępca Führera **Rudolf Hess ministra spraw zagranicznych król. Włoch hrabiego Ciano, którego towarzyszył król. włoski ambasador w Berlinie, Dino Alfieri.**

Odjazd hr. Ciano z Berlina.

(§§) **Berlin, 22 lipca. Minister spraw zagranicznych król. Włoch hr. Ciano powrócił do Włoch w sobotę wieczór wraz ze swem otoczeniem.**

Minister spraw zagranicznych Niemiec von Ribbentrop towarzyszył gościowi włoskiemu na dworzec anhalcki, gdzie przeszedł z nim przed frontem ustawionej na peronie kompanji honorowej. Włoski min. spraw zagranicznych pożegnał zgromadzone dla potężnania go na dworcu czołowe osobistości państwa, partji i armji.

Zjawili się również ambasador **włoski w Berlinie** Alfieri z członkami ambasady oraz przedstawiciele związku faszystowskiego i kolonji włoskiej w Berlinie. Hr. Ciano pożegnał się bardzo serdecznie z ministrem von Ribbentropem, poczem wsiadł do pociągu specjalnego, który odjechał z dworca o godz. 24-ej.

Wzrost opozycji przeciwko trzeciemu wyborowi Roosevelta.

Waszyngton, 22 lipca. Rozłam w partji demokratycznej na temat problemu trzeciego wyboru Roosevelta na prezydenta Stanów Zjednoczonych, który zaznaczył się przejściem demokratycznego senatora Burke'go (Nebraska) do obozu republikańskiego, wzrasta z każdym dniem.

W kołach politycznych demokratycznych zachodnich i centralno-zachodnich stanów zaznacza się **wybitna niechęć w stosunku do ponownego wysunięcia kandydatury Roosevelta,** w czem widzi się zerwanie ze 150-letnią tradycją. Wybitni przywódcy Stanów — zaznacza się — odrzucali propozycje powierzenia im na trzeci okres kadencji piastowania prezydentu. Senator Smith (Pid. Kalifornja), który za przykładem Burkego wystąpił z obozu Roosevelta, wygłosił reklamowaną szeroko przez konserwatywne koła partji demokratycznej przemówienie, w którem oświadczył, **że ponowne wysuwanie kandydatury Roosevelta oznacza koniec demokracji w tej formie w jakiej ją znały dotychczas Stany Zjednoczone.**

Co dzień niesie...

Zaprzysiężenie miejscowego mistrza rzemieślniczego.

(h) W obecności przedstawicieli partji, armji i władz, w piątek dnia 19 bm. odbyło się w sali śląskiej bibljoteki krajowej w Katowicach uroczyste zaprzysiężenie powiatowego mistrza rzemieślniczego i starszych cechu.

Zaprzysiężenia dokonał wiceprezes Izby Rzemieślniczej Opolu, który w wywodach swych oświadczył, że okres organizacji i odbudowy można uważać obecnie za zakończony. Obecnie wszyscy rzemieślnicy powinni zdawać sobie sprawę z tego, że rzemiosło jest wartościową gałęzią gospodarki. Celem ich powinno być dążenie do osiągnięcia jaknajlepszych wyników.

Zaprowadzenie ustawy kominiarskiej w Saybusch i Sucha.

(h) Na podstawie rozporządzenia Landrata w Saybusch zaprowadzone w Saybusch i Suchą nowy porządek kominiarski, obowiązujący już od dłuższego czasu w zachodnich powiatach rejencji rządowej Katowice.

Na podstawie tego nowego porządku każdy właściciel, dzierżawca lub administrator nieruchomości jest zobowiązany do regularnego czyszczenia wszystkich kominów, znajdujących się w danej nieruchomości.

Czyszczenie przeprowadza odnośny mistrz kominiarski, wzgl. jego czeladnicy i pomocnicy. Kto nie spełnia obowiązku regularnego wyczeru względnie przeszkadza kominiarzowi w wykonywaniu swych czynności, mających na celu zapobieżenie niebezpieczeństwa pożarów, czyni się karalnym.

Tragiczna śmierć dwóch górników.

(h) W ub. tygodniu zdarzył się na szybie w Karwinie tragiczny wypadek, który pociągnął za sobą dwie ofiary ludzkie. Sztygarowi Franciszkowi Jurtschikowi zamelowano, że górnik Antoni Sladek nie wrócił jeszcze ze szybu, do którego zjechał przed sporym czasem.

Sztygar natychmiast udał się na poszukiwanie, jednak także nie powrócił. Natychmiast wezwane na pomoc ekipa ratownicza ustaliła, że obaj górnicy zostali otruci gazem. Zwłoki obu nieżyjących znaleziono obok siebie. Wszystkie uczynione próby przywrócenia do życia były bezskuteczne. Sladek był ojcem 11 dzieci.

(h) **ZEBRANIE PSZCZELARZY.** Dnia 31 lipca br. odbędzie się w Kattowitz zebranie wszystkich pszczelarzy Górnego Śląska. Na zebraniu zostaną się szereg spraw, związanych z zaprowadzeniem powiatowych i miejskich grup fachowych. Prezydent związku pszczelarskiego wygłosi na tem zebraniu odczyt.

(h) **KARA ZA LEKCEWAŻENIE PRZEPISÓW.** Na krótko przed wybuchem wojny dwóch mużczyzn przejęło od żyda skład starego żelaza, płacąc pewną określoną kwotę. Pomimo późniejszego rozporządzenia szefa zarządu cywilnego, dotyczącego sprzedaży tomu sprzedawali nadal stare żelazo obcemu w miejscowości dla przedsiębiorstwa ustanowionego zarządcę komisarycznego. Za przekroczenie tych przepisów ukarano ich dwoma względnie trzema miesiącami więzienia.

Naczelny redaktor Leopold Reischez. Redaktor odpow.: Bruno Hamann, Redaktorzi: Katowitz. Hamann 13, tel. 353-32 — Administracja: Ernst Kuhlee, Sosnowitz, Hauptstrasse 18 tel. 612-24. Oddziały: Bendzin, Hallenstrasse 3. Dąbrowa, Hauptstrasse 3. Zawiercie Adolf-Hitlerstrasse 3.

Statut dotyczący

podatku od polowania (podatek łowczy) dla powiatu bendzińskiego.

Obwód Rejencji Kattowitz.

Na podstawie obowiązujących przepisów ustawowych wydaje się dla powiatu bendzińskiego następujący statut:

§ 1.

1) Do uiszczenia podatku od polowań zobowiązany jest każdy, który na gruntach położonych w powiecie bendzińskim wykonuje prawo polowania sam, albo przez osoby trzecie.

2) Wiecej płatników podatkowych odpowiadają jako dłużnicy wspólnie. Przy używaniu polowania w drodze dzierżawy, odpowiadają wynajmujący na równi z dzierżawcą a w wypadkach poddzierżawienia, odpowiadają obok poddzierżawcy — dzierżawcy i wynajmujący jako solidarni dłużnicy, za uiszczenie podatku. Wspólnie odpowiadają również członkowie spółek łowieckich jak również kilku właścicieli albo użytkowników gruntów i terenów własnego obwodu polowania.

§ 2.

1) Podatek roczny wynosi
dla krajowców ... 10 od sta
dla obcokrajowców ... 60 od sta
wartości polowania.

2) Rok podatkowy rozpoczyna się z dn. 1 kwietnia, a kończy się z dniem 31 marca.

§ 3.

1) Przy dzierżawach polowań ustala się jako wartość polowania cenę dzierżawy oraz pobocznych świadczeń, mające być uiszczone na podstawie umowy zawartej między właścicielem terenu a dzierżawcą. O ile wynajmujący czyni wobec dzierżawcy jakiekolwiek usługi dobrowolnie, to należy je uznać jako świadczenia poboczne podlegające obowiązkowi podatkowemu. O ile wnioskować można, że cena umówionego czynszu dzierżawnego wydaje się za niska, a wysokość świadczeń pobocznych została ustalona w zamiarze ukrócenia obowiązku podatkowego.

2) Wartość pieniężna świadczeń pobocznych zostanie o ile tego zajdzie potrzeba ustalona przez Landrata po wysłuchaniu wyznaczonego przez siebie rzeczoznawcy.

3) Przy podzierżawieniu polowania uważa się za wartość polowania cenę dzierżawną płaconą przez poddzierżawcę, oraz cenę przekraczającą kwotę płaconą przez pierwszego dzierżawcę, i od niej oblicza się podatek. Inaczej należy przyjąć za podstawę do opodatkowania kwotę płaconą przez pierwszego dzierżawcę.

§ 4.

1) Cenę dzierżawną wartości polowania (§ 3, ust. 1) przy polowaniach niewynajętych przy uwzględnieniu wszystkich warunków mogących wpłynąć na cenę dzierżawną, uważa się cenę, którą zwykle dałoby się osiągnąć. Nadzwyczajnych albo osobistych warunków nie należy uwzględniać.

2) Przez wiarygodne udowodnienie rzeczywistych dochodów surowych z niewydzierżawionego polowania może na wniosek zobowiązanego podatnika dochód ten być zaliczony jako wartość polowania. Do dochodów surowych należą przedewszystkiem również wszystkie odszkodowania, które otrzyma uprawniony do wykonywania polowania przez udzielenie zezwolenia na polowanie. (14 łowczej ustawy Rzeszy).

§ 5.

Wyjątkowo może cena określona w § 4, ust. 1, również przy wynajętych polowaniach służyć za podstawę do obliczenia wartości polowania do opodatkowania, o ile umówiona cena dzierżawna właznie z świadczeniami ubocznemi wyraźnie jest niższą od tej ceny.

§ 6.

Wolne od podatku jest wykonywanie polowania na obszarach polowań w Rzeszy albo kraju, jak również na terenach, które po myśli § 6 ust. 1 łowczej ustawy Rzeszy z dnia 3. 7. 1934 (Zb. Ust Rzeszy I S. 549) połączone zostały z własnemi terenami polowania w Rzeszy albo kraju.

§ 7.

1) Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z dniem każdego kwartału kalendarzowego, w którym powstały warunki § 1. Kończy się on ostatnim dniem tego kwartału, w którym warunki, przewidziane w § 1 ust. — odpadły.

2) Przy zmianie osoby, uprawnionej do wykonywania polowania, zostanie podatek już uiszczony zaliczony na podatek, mający być płatny, o ile jak dotychczas Rzeszy o obowiązku podatkowym spowodowałyby podwójne opodatkowanie za okres od początku do końca obowiązku podatkowego.

§ 8.

1) obowiązek podatkowy, jak również wszystkie zmiany, uzasadniające obowiązek i wysokość opodatkowania winien podatnik dla ustalenia wymiaru przy początku ważnego stanu zgłosić w ciągu 2 tygodni zgłosić Landratowi.

2) O ile potrzebny dla wymiaru ważny stan stotny na żądanie Landrata nie zostanie zgłoszony w terminie przez niego ustalonym, to wówczas wymiar winien nastąpić na podstawie szacowania.

§ 9.

Wymiar dokonuje Landrat, doręczając płatnikowi nakaz płatniczy, a przy kilkuletnim obowiązku podatkowym za każdy rok podatkowy z osobna.

§ 10.

1) Podatek płatny jest w Komunalnej Kasie Powiatowej w ratach półrocznych zgóry dnia 1-szego każdego półrocza kalendarzowego.

2) Podatki nieuiszczone w ciągu 1 miesiąca po zapadnięciu płatności podlegają przymusowemu ściągnięciu w drodze postępowania administracyjnego według zasad V. O. z dnia 15 listop. 1899 Ges. S. S. 545 w każdorazowem jego brzmieniu.

§ 11.

1) Przeciw opodatkowaniu przysługuje płatnikowi prawo wniesienia odwołania w ciągu 4 tygodni do Landrata oraz pozostałe środki prawne, wskazane w §§ 11 i 15 ustawy o daninach na rzecz powiatu i prowincji z dnia 23. 4. 1906 G. S. S. 159 w obecnie obowiązującem brzmieniu.

2) Wniesienie odwołania wzgl. wykorzystania środków prawnych nie odracza obowiązku uiszczenia podatku łowczego.

§ 12.

Landrat może w wypadkach pojedyńczych w których szczególne podatku byłoby niesłuszne według stanu rzeczy, zwolnić płatnika częściowo albo zupełnie z podatku.

§ 13.

Wykroczenia przeciw postanowieniom niniejszego statutu podatkowego karane sowitą grzywną do 150.— RM., o ile inne ustawy nie przewidują większych kar, albo pozbawienia wolności.

§ 14.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1940 r. Z tym dniem tracą moc postanowienia, sprzeczne z niniejszemi przepisami.

Bendzin, dnia 8 maja 1940 r.

Landrat
(L. S.) (—) **Klausa**
I. K. 2. Reg. Rat.

Zatwierdzono z ważnością wstecz od 1 czerwca 1940 do 31 marca 1943.

Kattowitz, dnia 14 czerwca 1940.

w zastępstwie
Regierungspräsident
w z. (—) Dr. Grothmann

Ogłaszamy:

Bendzin, dnia 28 czerwca 1940.

Landrat
w zastępstwie
(L. S.) (—) **Hahn**
247

STATUT

Dot.: Podatku od psów dla powiatu Będzińskiego obwodu rejencyjnego Kattowitz

Na podstawie istniejących przepisów ustawowych, wydaje się dla powiatu Będzińskiego następujący statut podatkowy.

Obowiązek podatkowy i stawki podatkowe.

§ 1.

(1) Kto w powiecie będzińskim posiada psa starszego ponad 3 miesiące, zobowiązany jest do uiszczenia podatku od psów według niniejszego statutu. Na właścicielu psa ciąży obowiązek udowodnienia, czy pies osiągnął wiek miarodajny dla obowiązku podatkowego. O ile właściciel psa dowodu tego nie przedłoży, należy właściciela opodatkować.

(2) Posiadaczem psa jest osoba zarządzająca domostwem lub instytucją.

(3) Kto trzyma psa, przy którym jest w opiece, winien uiścić podatek o ile jest w stanie udowodnić, że pies został już opodatkowany w innej gminie na obszarze Rzeszy.

(4) O ile więcej osób posiada psa, to wtenczas wszyscy wspólnie odpowiadają jako dłużnicy podatkowi.

(5) Towarzystwa, związki albo spółdzielnie posiadające psa, winne wyznaczyć członka swego, który jest odpowiedzialny za uiszczenie podatku. Dla osobistej odpowiedzialności pojedynczych wspólników i członków obowiązują przepisy po myśli prawa cywilnego.

(6) Psy przybłąkane winny być opodatkowane, o ile w ciągu 1 tygodnia nie zostaną odtane właścicielowi lub władzy policyjnej.

§ 2.

(1) Podatek pobierać się będzie za rok rachunkowy. Wyjątki on w obwodach urzędowych: Łagisza, Łosień i Ożarowice rozcznie 50.— RM. w obwodach Strzyżowice i obwodach urzędowych rocznie 30.— RM.

(2) O ile ktoś posiada w obrębie gminy więcej psów, to wtenczas podwyższa się podatek za II-go psa na 24.— RM, wzgl. 40.— RM. za każdego dalszego psa na 36.— wzgl. 54.— RM.

(3) O ile właściciel psa posiada oprócz psów, co do których po myśli §§ 3, 4 i 5 niniejszego statutu obniżono podatek, jeszcze psy, podlegające pełnemu opodatkowaniu, to wtenczas dla wymiaru podatku według ilości psów obowiązują przepisy, dla których zezwolono na obniżkę jako dla drugich i dalszych psów. Natomiast od psów, za które według § 6 niniejszego statutu nie pobiera się podatku, nie należy stosować stopy podatkowej dla psów podlegających pełnemu opodatkowaniu.

Obniżenia i zwolnienia z podatku.

§ 3.

(1) Na wniosek obniża się podatek o połowę stawki podanej w § 2. ust. 1. od psów przeznaczonych dla strzeżenia budynków odległych więcej jak 100 m od sąsiednich budynków.

(2) od psów, potrzebnych do strzeżenia zapasów towarowych i żegluri rzecznej,

(3) od psów, pociągowych, używanych do trzymania środka przewozowego w ruchu przemysłowym,

(4) od psów, które w służbie bezpieczeństwa osób albo rzeczy wykonują albo na strzeżeniu lub też pojedynczych stróżów, wykonujących zawodowo strożowania.

(5) od psów treseowanych, potrzebnych artystom i zawodowym wystawcom do wykonywania ich pracy zawodowej.

(6) od psów, które używane w służbie medznarodowej, sanitarnej, ochronnej i wywiadowczej po złożeniu w tym kierunku przepisanego egzaminu przed „Grupą fachową Rzeszy dla organizacji psów" z wynikiem conajmniej dostatecznym (70 punktów), albo też zdały egzamin uzupełniający z wynikiem skutecznym, przepisanego przez Urząd Rzeszy dla łowiectwa. Złożenie egzaminu należy udowodnić przedłożeniem odpowiedniego świadectwa, wystawionego przez instytucję, wymaczoną przez jedną z wyżej naprowadzonych instytucyj albo urzędów. Świadectwa egzaminacyjne ze złożonych egzaminów z psów treserowanych jak jeden rok nie należy uwzględniać.

Dla posiadaczy psów przeznaczonych dla służby w instytucjach lub organizacjach należących do N. S. D. A. P. obowiązują przepisy należne przy tej organizacji.

Dla psów potrzebnych w celach strzeżenia gospodarstw rolnych odległych od siebie od 250 m podatek wynosi RM. 4.—.

§ 4.

(1) Bezdomnym psów, godnym zaufania, (osoby niekarane za dręczenie zwierząt), którzy dowodnie posiadają wyłącznie ratownicze psy, a to conajmniej po dwa z każdej rasy w tym jedną sukę, dla celów hodowlanych, udziela się ulgę w podatku przez wymierzenie podatku kojcowego, o ile zarówno kojce, jak i hodowane psy zostaną wpisane przez grupę fachową Rzeszy dla organizacji psów lub przez Zrzeszenie dla psów myśliwskich przy Zrzeszeniu niemieckich kynologów Rzeszy, do rodowodów hodowlanych i zobowiązują się pisemnie zezwolić do zapisu zwierząt przybyłe w przyszłości.

(2) Podatek kojcowy wynosi dla każdego psa przynależącego do wyżej wymienionych — połowę stawki podanej w § 2. ust. 1, jednakże dla jednego kojca nie więcej niż wynosi podatek dla pierwszego i drugiego psa. Przez stałe wychowanie psy dopóki są w kojcu, są do 6 miesięcy zupełnie wolne od podatku.

(3) Ulgę należy uwarunkować od tego, że,

1) dla psów istniejąa pomieszczenia będące bez zarzutu i odpowiadające ustawie o ochronie zwierząt,

2) prowadzić się będzie przepisowe księgi, które należy urzędnikowi nadzorującemu przedłożyć każdorazowo, z których winien wynikać stan i pobyt pożytych psów.

3) nabycie i pozbycie psów zostanie burmistrzowi zgłoszone w ciągu tygodnia z podaniem dnia oraz nazwiska i mieszkania nowonabywcy.

4) corocznie przed rozpoczęciem nowego roku rachunkowego zostanie przedłożone zaświadczenie organizacji, w której zarejestrowano psy (ust. 1), stwierdzające wykonanie warunków ustalonych w ust. 1.

§ 5.

1) Osoby godne zaufania (osoby niekaratne za dręczenie zwierząt), które zawodowo handlują psami i zgłosiły procedery winny opodatkować dwa psy według stawek dla pierwszego i drugiego psa, dalsze psy o ile udowodniono, że były krócej niż 6 miesięcy w posiadaniu właściciela uprawiającego handel psami, są wolne od podatku.

2) Ulga taka zależne jest od następujących warunków:

1) że dla psów istnieje nadające się pomieszczenie zgodne z przepisami ustawy o ochronie zwierząt,

2) że prowadzić się będzie porządkowe książki, z których wynikać będzie każdorazowy stan psów, dzień kupna i sprzedaży, rasa, wielkość, kolor oraz płeć psa, nadto nazwisko i miejsce zamieszkania poprzedniego właściciela oraz nowonabywcy.

3) że należyte i pozbycie oraz daty zostają w ciągu jednego tygodnia z podaniem nazwiska i miejsca zamieszkania nowonabywcy — burmistrzowi.

§ 6.

(1) Uwolnienie od podatków udziela się:

1) dla policyjnych i celnych psów służbowych, których koszta utrzymania pokrywane bywają ze środków publicznych,

2) dla psów, których właściciele są publicznymi strożami nocnymi, skoro służbowe władze przełożone orzekną, że psy do służby wartowniczej są niezbędne,

3) dla psów, przeznaczonych w instytucjach więziennych dla służby wartowniczej,

4) dla psów myśliwskich leśniczych leśniczych oraz osób zatrudnionych w prywatnej służbie leśnej, które zgodnie z §§ 23 i 24 ust. o hodowli leśnej z dnia 15. 4. 1878 str. 222 zostały przez właściwe władze nadzorujące przyjęcione, albo ich charakter urzędniczy zatwierdzony został zgodnia z § 58 ustawy pojnej i leśnej w brzmieniu z dnia 21. 12. 1926 r. zbiory ustaw str. 381 przez kompetentne władze państwowe i to w ilości potrzebnej dla przprowadzenia ochrony leśnej i łowczej,

5) dla psów dozorców leśnych (§ 39 ust. 4. łowczej ustawy Rzeszy z 3. 7. 1934 zbiór ustaw Rzeszy I str. 549),

6) dla psów, używanych do pasterska trzód w ilości potrzebnej,

7) dla psów ratowniczych, będących własnością Niemieckiego Czerwonego Krzyża,

8) Dla psów utrzymywanych przez instytucje naukowe wyłącznie dla celów naukowych,

9) dla psów, które prześciwowo przebywają w zakładach pod opieką Towarzystwa Ochrony Zwierząt albo podobnych Towarzystw, nie wypuszczanych na wlice, o ile nich prowadzi się urzędowe książki, z których wynikać będzie każdorazowy stan, dzień odstawienia do i zwolnienia z zakładów, rasa, wielkość, kolor i płeć psa oraz nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela, w danym wypadku poprzedniego właściciela i nowonabywcy, oraz — o ile taka opieka nie trwa dłużej niż 6 tygodni.

10) dla psów — przewodników dla ociemniałych,

11) dla psów — niezbędnych dla ochrony i pomocy ociemniałym, głuchym albo osobom potrzebującym pomocy.

Uwolnienie ulgi może być uzależnione od przedłożenia świadectwa lekarskiego.

(2) Osoby, które nie dłużej jak dwa miesiące przebywają na gminie, są zwolnione od podatku za te psy, które przy przybyciu do gminy już posiadały i dowodnie zostały opodatkowane w jednej z innych gmin Rzeszy.

§ 7.

Od psów na chronnych wolnie nie pobiera się podatku. Dla tych psów, które bezdomnie się włóczą, a za które właściciele nie zgłosili się, jak również psy te nie potrafią bądź też nie chcą się wykazać, jak to przewiduje § 14, jak również psy te nie potrafią bądź też nie chcą się wykazać w sposób przewidziany w niniejszej ustawie w §§ 15, 16, o ile nasza przyjęcione muszą wolnowe.

§ 8.

(1) Obniżenie albo zwolnienie od podatku od psów nie ma mejsca, o ile należy udzielić, o ile psy, za które ma nastąpić uzględnienie nadawają się dla celów, dla których mają być przeznaczone i właściciel psów nie był jeszcze karany za dręczenie zwierząt. Dla psów przeznaczonych do strożowania, które zwykle spuszczają poza budynkiem mieszkalnym, należy udzielić ulgę tylko wówczas, o ile na terenie nieruchomości istnieje specjalnie nadające się pomieszczenie (szopa, chlew itp).

(2) Wniosek na zwolnienie, względnie całkowite zwolnienie podatku należy wnieść pisemnie, w ciągu 2 tygodni po nabyciu psa, i należy odnowić coroczne przed rozpoczęciem roku rachunkowego. W ten sam sposób należy wnieść podanie przed rozpoczęciem następującego kwartału (§ 9. ust. 1. statutu podatkowego) o ile wnosi się o zwolnienie lub obniżenie podatku za psa opodatkowanego. Osoby podpadające pod § 6 ust. 1 Nr. 11 mogą być zwolnione od obowiązku corocznego odnawiania wniosku.

(3) Przy spóźnionych wnioskach należy uiścić podatek za bieżący kwartał nawet wtenczas, gdyby zaistniały warunki na zwolnienie albo uwolnienie. O ile jednak wniosek zostanie spóźniony w właściwym czasie eo do psa nowonabytego, to wtenczas nie należy pobrać podatku, o ile pies zostanie w ciągu tygodnia po doręczeniu decyzji oddalającej, usunięty.

(4) Zniżenia, uwolnienia albo zwolnienie całkowite od podatku za psa potwierdzone zostanie zaświadczeniem.

(5) Obniżenie, względnie uwolnienie od podatku ważne jest tylko dla osób albo instytucyj oznaczonych w ust. 4. Wygasają one o tyle, o ile nie są przy trzymane w celach, z powodu których nastąpiło obniżenie albo zwolnienie z podatku, albo przeszły w posiadanie innych osób, albo też utrzymywanie psa jest sprzeczne z wymaganiami ustawy o ochronie zwierząt.

(6) O ile warunki na obniżenie albo zupełne zwolnienie od podatku odpadną, wtenczas należy zgłosić to w ciągu 2 tygodni burmistrzowi.

Ulaczenie, zaliczenie i ściąganie podatku.

§ 9.

(1) Podatek należy uiszczać w ratach ćwierćrocznych i to w pierwszych 14 dniach każdego kwartału w kasie gminnej. Pierwsze półrocze obejmuje okres od 1. kwietnia do końca września.

(2) Uiszczenie podatku za cały rok z góry jest dopuszczalne.

(3) O ile obowiązek podatkowy (§ 1) powstanie w ciągu kwartału, to wtenczas musi być uiszczony podatek za ten kwartał w ciągu 14 dni od chwili zaistnienia obowiązku podatkowego. O ile obowiązek podatkowy wygaśnie w ciągu kwartału, to wtenczas należy uiścić podatek do końca bieżącego kwartału.

(4) Uiszczenie podatku należy odprowadzić za 1-szego psa 8.— RM, za 2-go 12.— RM. i za każdego dalszego psa 18.— RM. Kwoty wyższe od naprowadzonych wyżej, pozostają gminom.

§ 10.

Kto nabywa psa opodatkowanego w jednej z gmin Rzeszy, albo przeprowadza się do gminy z takim psem, albo w miejsce niemniejszy opodatkowanego psa, albo psa nowego, może za oddaniem kwitu podatkowego oraz znaczka podatkowego (§ 15), domagać się zaliczenia już uiszczonego podatku na podatek mający być uiszczony za okres ten.

§ 11.

(1) Podatek, który w ciągu tygodnia po płatności swej nie zostanie zapłacony, pociąga przymusowe ściągnienie w drodze postępowania egzekucyjnego wg. przepisów rozporządzenia z 15 listopada 1899 r. (G. S. S. 545) w każdorazowem jego brzmieniu.

(2) Psy, za które nie można wyegzekwować w zupełności podatków i których uśmiercenie nie nastąpi w terminie wyznaczonego posiadaczowi psa — może gmina zająć go i zlicytować. Nadwyżka wyniku z licytacji po wyrównaniu długu podatkowego i kosztów postępowania pozostaje przez 2 miesiące do dyspozycji właściciela psa i przepada po upływie tego terminu na rzecz kasy gminnej.

W razie niedojścia do skutku licytacji, gmina może dowolnie zadysponować psem.

Środki prawne.

§ 12.

(1) Przeciw pociągnięciu do podatku przysługuje podatnikowi prawo odwołania w ciągu 4 tygodni do burmistrza oraz pozostałe środki prawne wynikające z §§ 69 ff ustawy o daninach komunalnych z dnia 14. 7. 1893 (Zbiór ustaw S. 152) w obecnie obowiązującem brzmieniu.

(2) Wniesienie odwołania albo zażalenia nie odracza obowiązku zapłaty podatku od psów.

Zapobieganie od podatku.

§ 13.

Burmistrz może w pojedyńczych wypadkach zwolnić częściowo albo w całości od podatku, o ile według stanu rzeczy uważa to za słuszne.

Zabezpieczenia i nadzór nad podatkami.

§ 14.

(1) Kto w obrębie powiatu nabędzie psa albo przeprowadzą się z psem do jednej z gmin powiatu, winien w ciągu dni 14 od chwili nabycia psa albo przeprowadzki zgłosić psa u kompetentnego burmistrza. Nowo naprodzone psy uważa się po upływie 3 miesięcy jako nowo nabyte. Przybłąkane psy należy uważać jako nabyte, o ile nie zostaną w ciągu tygodnia oddane właścicielowi albo władzom policyjnym.

(2) Każdy pies podlegający zapisowi albo zgłoszeniu, musi najpóźniej w ciągu 14 dni po upływie kwartału, w którym nastąpił ubytek, przy zwrocie znaczka podatkowego (§ 15 odgłoszony. W wypadku zbycia psa, winien być podany przy odmeldowaniu — nowonabywca, jego nazwisko i miejsce zamieszkania.

§ 15.

(1) Dla każdego psa wydany zostanie przez Burmistrza w każdym roku rachunkowym znaczek podatkowy. Za wydanie znaczka podatkowego wydany zostanie właścicielowi psa znaczek zastępczy po przedłożeniu kwitu stwierdzającego zapłatę — zaświadczenie zwolnienia z podatku. Poza domem i ogrodzonem domostwem psy winne być zaopatrzone w sposób łatwo widoczny znaczkiem podatkowym. Znaczki podatkowych, których ważność upłynęła, wzgl. inne znaczki podobne do znaczków podatkowych nie wolno psom zakładać. Aż do ukazania nowego znaczka, winne psy nosić znaczek uprzedniego roku rachunkowego.

(2) Hodowcy psów opodatkowani podatkiem kojcowym, (§ 4) oraz handlarze (§ 5) otrzymują tylko po 2 znaczki w każdym wypadku.

(3) Dla zapobieżenia ewentualnie wyłapania psa wolno osobom obcym, których psy zwolnione zostały od podatku za psa § 6. ust. 2) nabyć znaczek podatkowy za złożeniem kwartalnej raty podatkowej. Za zwrotem znaczka z kwitu podatkowego, względnie znaczka zwrotowi o ile podatnik ten opnści gminę w ciągu 2-ch miesięcy. O ile w ciągu 2-ch miesięcy nie wniesiona zostanie protensja o zwrot, to wtenczas kwota ta przepada na rzecz gminy.

(4) Za wydanie znaczka, za miejscowości publicznych bez ważnych znaczków podatkowych, wzgl. znacznie rozpoznawczych armji, mogą być wylapane przez osoby upoważnione przez Burmistrza. Właściciel psów przyłapanych, o ile znane są ich nazwiska i miejsce zamieszkania, należy o przyłapaniu psa zawiadomić. O ile właściciel psa na publiczne wezwanie nie zgłosi się w terminie ustalonym, albo odmówi wykupienia psa przez zapłacenie należnych przyłapania w wysokości 2.— RM i kosztów w wysokości 50 fenigów za każdy dzień utrzymywania, to wtenczas należy postąpić po myśli § 11, ust. 2 niniejszego statutu podatkowego.

§ 16.

(1) Każdy właściciel nieruchomości albo jego zastępca jest zobowiązany, udzielić Burmistrzowi albo przezeń upoważnionemu urzędnikowi wszelkich przewidzianych informacyj co do psów i ich właścicieli na terenie swych nieruchomości. To samo dotyczy osób zarządzających jednostkami mieszkaniowymi, względnie przedsiębiorstwami na terenie swych nieruchomości.

(2) Przy przeprowadzeniu spisów psów, właściciele nieruchomości albo ich zastępcy oraz osoby zarządzające jednostkami mieszkaniowemi wzgl. przedsiębiorstwami zobowiązane są do wypełnienia zgodnie z prawdą przesłanych im przez Burmistrza wykazów w terminie wyznaczonym.

Wpis do wykazu psów nie narusza obowiązku do za- i odmeldowania psów (§ 14).

Przepisy karne.

§ 17.

Wykroczenia przeciw przepisom niniejszej ordynacji podatkowej ukarane zostaną grzywną do 150.— RM, o ile na podstawie innych ustaw nie zostanie nałożona wyższa kara pieniężna albo pozbawienie wolności.

Nadanie mocy statutowej.

§ 18.

(1) Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1940 r. Z tem dniem traci moc wszystkie przepisy, sprzeczne z niniejszym statutem.

(2) Zarządzenia, które przed wejściem niniejszego statutu w życia nabrały mocy obowiązującej, podlegają opodatkowaniu według przepisów dotychczasowych.

Bendzin, dnia 17 czerwca 1940.

Zatwierdzono do dnia 31 marca 1943.

Der Landrat
in Vertretung: **R A H N**

Kattowitz, dnia 19 czerwca 1940.

Regierungspraesident
L. S. Z polecenia
Dr. GROTHUSEN

Ogłoszono:
Bendzin, dnia 27 czerwca 1940.

Der Landrat
L. S. W zastępstwie (—) **RAHN**

Publiczne wezwanie.

Rozporządzeniem Hauptreuhandstelle Ost, Treuhandstelle Kattowitz z dnia 7-go czerwca 1940 r. zostałem zamianowany komisarycznym zarządcą następujących polskich związków:

1) **Polskiego Aeurokluby,**
2) **LOPP-u (Liga Obrony Powietrznej Państwa),**
3) **Śląskiego Zakładów Budowy Szybowców w Bielsku.**

Wzywam wszystkie osoby, towarzystwa, albo inne osoby prawne, będące w posiadaniu części majątkowych wymienionych związków, ażeby w czasokresie **8-dniowym** od chwili ukazania się tego wezwania zgłosiły się u mnie.

Wezwanie to dotyczy przedewszystkiem wszelkich zakładów, które posiadają składki złożone przez członków przed dniem 1-go września 1939 r. Do obowiązku zgłaszania należą również i składki, będące w posiadaniu zakładów stojących pod komisarycznym zarządem.

Niestosowanie się do tego zarządzenia **będzie zagrożone ścigana.** 246

Kattowitz, 18 lipca 1940 r.

Ernst Sassmannshaus
NSFK. — Obersturmbeanführer
Kattowitz, Grundmannstrasse 35

ZGUBIONO teczkę, w której znajdowały się ważne papiery, dowód osobisty, przepustka zagraniczna, świadectwo urodzenia itd. Proszę o zwrot papierów za wynagrodzeniem: Regina Zając, Golonóg koł. Dziewiały, Janowska 5. 244